

кого-то сонзволителный образъ подаваше дерзновение на това сиромашко дѣте; попроси му милостыня. Стыдъ на-дѣте-то, добра-та му физиономія слези-те му причинниха голѣмо впечатлѣніе непознаному чловѣку: Малый мой друже! рече му непознанный оный чловѣкъ, не ми ся видишь ествомъ роденъ за да просишь. Боже мой! отвѣща дѣте-то, струвамъ това за да помогнемъ на сирота-та майка си, кои-то е вдовица, оставена отъ стѣта, и много болна. И не имате ли докторъ? Господарю! не имаме пары нито доктуру да платиме, нито цѣлбы-те да купиме. Воздыхна непознанный оный чловѣкъ, и попыта: гдѣ сѣдите? Като получи отвѣта даде на дѣте-то нѣкои си фіоринны, и му порача да отиде да найде докторъ. — Едвамъ пощо можи да възблагодари благодѣтеля си, и абіе ся притече да найде докторъ. Като остана самъ оный непознаникъ, стори намѣреніе да отиде да навиди болна-та жена. Влѣзе въ дома, и виде сирамахкиня-та въ крайный степень. Болна-та, іоще млада лежеше на сламена постелка, и ся трудяше да умре, и дѣте дванадесетогодишно плачаше до рамо-то ѳ. Той непознаникъ ся показа че е докторъ, и я попыта що я боли? — О Господарю! Злополучіе-то мя скорби по вече нежели болесть-та, Мой мужъ умре и всичко-то ми имѣніе ся загуби у едного, който ся проторгова (па-